

עמ"ת 68750/06/18 - מדינת ישראל נגד אירינה פייסמן,רוסלן אומורזקוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 יולי 2018

עמ"ת 68750-06-18

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן נשיא
מדינת ישראל
העוררת:
ע"י ב"כ עו"ד יוסף בן יונתן ועו"ד קרן דסקי
נגד
המשיבים:
1. אירינה פייסמן
ע"י ב"כ עו"ד וליד כבוב ועו"ד עומר גואטה
2. רוסלן אומורזקוב
ע"י ב"כ עו"ד שאדי נתור

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 28.6.18, בבקשת מעצר עד תום ההליכים שהוגשה כנגד המשיבים במ"ת 54432-06-18 ובה הורה בית המשפט על שחרורם של המשיבים למעצר בית ותנאים נלווים נוספים.
2. הרקע לבקשה ולהחלטה הוא העמדת המשיבים לדין בגין סדרת עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (המשיבה - ריבוי עבירות, המשיב - שתי עבירות) והעמדת המשיבה לדין בגין עבירה נוספת של סחיטה באיומים.
3. על פי עובדות כתב האישום, קשרו המשיבים קשר לסחוט מתלונן תושב אוקראינה בשל סכסוך עסקי הנוגע לחוב כספי, תוך פגיעה בגופו בנסיבות מחמירות והפעלת לחץ ואימה במספר מישורים עליו. הוגת התכנית, כך עולה מעובדות כתב האישום היא המשיבה ששיתפה את המשיב ואדם אחר בתכניתה. בהתאם, המשיב והאחר איתרו את המתלונן, באמצעות אחרים הנמצאים באוקראינה בסמוך למקום מגורי המתלונן, בכדי שאלה יגיעו למתלונן ויאלצוהו להשיב את החוב הכספי, לרבות בדרכי אלימות פיזית.
- בהמשך לתכנית העבריינית המתוארת, בהנחייתה של המשיבה שאימה בפועל על המתלונן, אותר מקום מושבו המדויק של המתלונן ובוצעו הכנות נדרשות להוצאת התוכנית העבריינית לפועל, אלא שאז הצליחה המשטרה לסכל את התכנית והמשיבים נעצרו.
4. לא היתה מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בית המשפט קמא ראה עין בעין עם התביעה את חומרת המעשים המיוחסים למשיבים וכן שככלל נוטה בית המשפט להורות על מעצר נאשמים

בעבירות סחיטה; ואולם, בית משפט קמא הדגיש ובצדק, שכל מקרה נשקל לגופו ולפי נסיבותיו. בית המשפט קמא ציין כי מדובר במשיבים חסרי עבר פלילי, הרקע לסכסוך לא ברור דיו וכך גם שיעור החוב שלא מצא ביטוי בכתב האישום; כן סבר בית המשפט קמא שמדובר במסכת אירועים המהווה פרשה אחת מסוימת בחייה של המשיבה שהיא גם אם לפעוט בן שנתיים.

באשר למשיב, סבר בית המשפט קמא שאין להתעלם מכך שמדובר בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע ש"בהבל פה" ושאיש לא ניזוק בפועל כתוצאה ממעשי המשיבים. בהינתן האמור מצא בית המשפט קמא להורות על שחרור המשיבים כאמור.

בית המשפט קמא החליט שלא להידרש לתסקיר שירות מבחן, בסוברו שכלל הנתונים הנדרשים להכרעה מצויים לפניו, וכן כי קבלת תסקיר, כך הוטעם, תותיר את המשיבים במעצר למשך זמן נוסף של כשלושה שבועות, דבר שסבר שאינו מחויב המציאות על רקע הנתונים שלפניו. בית משפט קמא מצא את פרק הזמן שבו שהו המשיבים במעצר - החל מיום 12.6.18 כאלמנט מרתיע וכשיקול נוסף להחלטתו להורות על שחרורם.

לבסוף, מצא בית המשפט קמא את המפקחים המוצעים כמתאימים לתפקידם ועל רקע כל האמור הורה אפוא על שחרור המשיבים בתנאים שקבע.

5. תמצית טענותיה של העוררת היא כי מכלול נסיבותיו של התיק דנן מצביעות על עוצמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיבים. לטענתה, מדובר במשיבים מניפולטיביים שרקמו בקור רוח ומבעוד מועד תכנית עבריינית, כאשר מקום מושבו של היעד הוא במדינה אחרת, איתור המתלונן במקום מושבו ופגיעה בו תוך שימוש בגורמי חוץ עבריינים, בליווי איום מפורש מצד המשיבה לפגיעה מוחשית בו ובבת זוגו. העוררת טוענת שלא ניתן משקל של ממש לנסיבות אלה, המעידות שהמשיבים יעשו כל שאלא ידם, על מנת להשיב את החוב הכספי, אף תוך סחיטת המתלונן באיומים ותוך פגיעה חמורה בגופו, בבחינת המטרה מקדשת את האמצעים.

העוררת מדגישה שהמשיבים ביצעו את הפעילות העבריינית, במלוא עוצמתה, בהיותם ספונים בביתם וכשמתן ההוראות נעשה באמצעות מכשיר טלפון סלולרי. על כן, כך נטען, אין בשחרורם כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מהם, ומניעתם מהמשך מזימתם מרגע שישחררו, בפרט שעדיין קיים התמריץ לבצע פעולות של שיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים.

לטענת העוררת, בהינתן החשש הממשי למסוכנות ממשיית לחיי אדם, שיבוש הליכי משפט והמלטות מאימת הדין, היה על בית המשפט להורות על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים נגדם ולמצער להיזקק לתסקיר.

שגה בית המשפט קמא, כך נטען שלא נדרש לתסקיר בעניינם של המשיבים, מהטעם שכלל הנתונים מונחים לפניו, כאשר בהחלטתו התייחס להעד עבר פלילי, השפעתה המרתיעה של חווית המעצר וקביעה שיש לתת אמון במפקחים אך בשל העובדה כי המשיבים יקרים לליבם. העוררת טוענת אפוא, כי אלמנטים אלה אינם יכולים לעמוד

לבדם כשיקול מכריע וזאת בשים לב למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים.

6. מנגד עותרים ב"כ המשיבים לדחיית הערר תוך שסומכים טיעוניהם על נימוקי בית משפט קמא.

ב"כ המשיבה מציין, כי ביהמ"ש קמא בחן את המפקחים ועמד על קנקנם, שאל אם הם מבינים את חומרת המעשים והסביר להם את מהות הפיקוח. עוד טען כי גם ב"כ המדינה בהגנותו לא חלק על טיבם של המפקחים.

ב"כ המשיבה מזכיר כי מרשתו אם לפעוט בן שנתיים, נעדרת עבר פלילי, מצויה במעצר מזה כשלושה שבועות וזהו לה מפגש ראשון עם החוק כחשודה. לדעתו, חלופת המעצר שעליה הורה בית המשפט קמא מאיינת את מסוכנותה הנתענת, שכן המשיבה לא יכולה להגיע למתלונן בשל התנאים הנלווים שעליהם הורה בית משפט קמא: איסור יציאה מן הארץ, הפקדת דרכונה, הפקדת כספים, ואיסור יצירת קשר.

לאור האמור מבקש ב"כ המשיבה לאמץ את עמדת בית המשפט קמא, הן באשר להחלטת השחרור והן באשר להעדר הצורך בתסקיר ומפנה להחלטת ביהמ"ש העליון בעניין בש"פ 27/15 (עלי יונס).

ב"כ המשיב מצביע בראשית דבריו על ההבחנה לטענתו שבין המשיבה למרשו, בראש ובראשונה באישומים המיוחסים לכל אחד מהם (למשיבה מיוחס גם סחיטה באיומים מה שאין כן באשר למשיב), דבר שיש לו השפעה כמובן גם על הענישה הצפויה בסופו של יום, אם וככל שיורשע. לטענתו, בית המשפט קמא לא הותיר אבן שלא הפך בהחלטתו, נתן מענה לכל הטענות, לעילות המעצר, לנסיבות האישיות ולחלופה שהוצעה. "הרוח" הגבית להחלטת בית המשפט קמא, כך לטענת ב"כ המשיב, היא אמירת המתלונן המתגורר בחו"ל, לנציג החקירה כי לא חש מאוים, על אף שההודעות שקיבל היו בעלי נימה מאיימת. לטענת ב"כ המשיב אין כל תוחלת בעירוב שירות המבחן מלבד הפיכתו לכלי ענישתי שלמעשה יותיר את המשיבים במעצר זמן נוסף. לבסוף מציין ב"כ המשיב כי מרשו נעדר כל עבר פלילי, אדם נורמטיבי שעיסוקו בעבודות קבלנות ושיפוצים, המנהל עסק המעסיק כ-80 עובדים ומצוי בסף קריסה כלכלית.

7. על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מעניינם של המשיבים, ביקשתי וקיבלתי לעיוני את תיק החקירה. כמו ערכאה מטה, גם אני מצאתי שאכן ישנן בהחלט ראיות לכאורה כנגד המשיבים כנדרש, בפרשיה חמורה שעניינה סחיטת המתלונן באיומים להחזר חובות כספיים.

8. כפי שציין ב"כ המשיבה, עיון בהחלטת בית המשפט קמא מלמד, שיש בה הפירוט, הנימוקים וערנות לכל הנתונים הנדרשים לבחינה בבקשות מעין אלה. כן נראה שצדק בית המשפט קמא בקביעתו, שהמשיבים בני שחרור "בפן העקרוני", ואף אני סבור שלא ניתן לקבוע כי עניינם אינו מצדיק חלופה מכל וכל.

9. מקובלת עלי גם עמדתו של בית המשפט קמא לפיה לא בכל מקרה נדרש תסקיר שירות מבחן כנתון יסודי שאין בלתו. תסקיר מהווה כידוע אך כלי עזר לבית המשפט, הרשאי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת ההיגיון,

השכל הישר וניסיון החיים (בש"פ 2762/05 **אלירן מזגאונקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.05).
לבית המשפט מוקנה כמובן גם שיקול דעת אם להזמין תסקיר אם לאו, והאם לאמץ או לדחות את המלצתו
(בש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.1.15).

10. עם זאת נראה לי, שנסיבות עניינינו מלמדות על מורכבות שלא ניתן להתעלם ממנה והמצדיקה בחינה מעמיקה יותר, כזו שלא ניתנת היתה לדעתי להיעשות על ידי בית המשפט במסגרת הדיונית שעמדה לפניו. העבירות נושא עניינינו נעברו לכאורה בהיות המשיבים בביתם, באמצעות הטלפון הסלולרי שברשותם, כלפי יעד המצוי בחו"ל ותוך עירוב ושליחה של גורמים עברייניים נוספים המצויים בסמיכות גאוגרפית לו. המניע לביצוע העבירה עודנו "חי", כמו גם החשש לחייו של המתלונן והשפעה עליו כעד. לעניין זה אינני סובר כבית המשפט קמא "כי בפועל מדובר בעבירות שבהבל פה וכי איש לא ניזוק כתוצאה מן המיוחס למשיבים" (ש' 2-3 בעמ' 17). לא התרשמתי מחומר הראיות שמדובר בעבירות שהן אך "בהבל פה", אדרבה - חומר הראיות מצביע לכאורה על הערכות ביצועית מעשית, "והעדר" נזק אך בשל התערבות המשטרה וסיכולה את המעשה.

עוד אעיר, עבירות סחיטה ואיומים מתאפיינות מעצם טבען וטיבן בכך שניתן להוסיף ולבצען מתוך הבית ותוך שימוש באמצעי תקשורת שונים (ראו בש"פ 8869/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 29.11.16]). לפיכך, על פי רוב עבירות אלה לא מתאימות לחלופה בשל הפוטנציאל הטמון בהן, בין היתר, להטיל אימה על עדים (ראו בש"פ 7942/16 **קריחלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 3.11.16]).

זהו המצע שעליו יש לדעתי לבחון את טיב החלופה והתאמתה לתפקידה. אמנם, צדק בית המשפט קמא בקביעתו כי חלופת מעצר לעולם לא יכולה להבטיח שלמות (עמ' 18 ש' 10), ואולם נראה לי שנסיבותיו המיוחדות של עניינינו ואופיו, מצדיקות קבלת תסקיר מעצר שבו תבחן על ידי הגורם המקצועי מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים והתאמת המפקחים לתפקידם.

11. בשולי דבריו הפנה ב"כ המשיבה לבש"פ 5693/16 **שי שלום זגה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.7.16) בו התייחס בית המשפט העליון להעדר השוויון המלא בין נשים וגברים בתחום המעצרים והמאסרים. ער אני לנושא זה, אלא ששובר השוויון שב ומתאזן בעניינינו בכך שהוגת הרעיון ובעלת המניע המרכזי בביצוע העבירות היא דווקא המשיבה, ומושום כך לא מצאתי טעם להבחנה ביניהם בהחלטתי זו.

12. לאור האמור מתקבל הערר.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינם של המשיבים וזאת בכל ההקדם ולא יאוחר מיום 12.7.18.

התסקיר יוגש לבית המשפט קמא שייבחן האמור בו ויחליט בהתאם לשיקול דעתו, תוך שיודגש שאין בכל האמור בדבר הצורך בבחינה המתבקשת, משום הבעת עמדה כלשהי בדבר העדר אפשרות לשחרור לחלופה או בדבר התוצאה הסופית המתבקשת.

תשומת לב שירות המבחן שהמשיבה היא אם לפעוט בן שנתיים, העצורה מיום 12.6.18 ועל מתבקש אפוא מתן עדיפות לבחינת עניינה.

כמו כן מופנית תשומת לב שירות המבחן לזהות המפקחים ודרך ההתקשרות עימם כדלקמן:

מפקחי המשיבה:

א. גב' שולגין ילנה ת.ז. 321404874 טלפון 052-5500323

ב. גב' פייסמן אינה ת.ז. 308246636 טלפון 054-3077490

מפקחי המשיב:

א. מר אומורזקוב בחטיאר ת.ז. 319248555 טלפון 054-4500282

ב. מר דיואני פרוק ת.ז. 301046124 טלפון 050-7773777

13. המשיבים יישארו במעצר עד החלטה אחרת ויובאו לדיון לפני בית המשפט קמא ע"י שב"ס.

14. המזכירות מתבקשת להעביר עותק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן, וכן להעבירה לבית המשפט קמא.

15. חומר החקירה (3 קלסרים) מוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ח, 02 יולי 2018, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיא